

Guta, 1937. XII. 22.

Méltóságos Uram!

Mint eltesett feleske írték nekem,
hogy Ön udvörségem.

Kérem vettem Reggel város dísz-
könyvtésén, mikor a város Ön ud-
vörölte, követték a budai várba,
sőt baktor voltam elbeszéli a stat-
kai zeneakadémiára nagyfenn-
a rádió utján - a honnan tudomá-
nyos felfedezésüket jelentőségét ma-
gyarait is méltatják.

Dereng slötkere, hogy a biokémia
ar élet létkívánatkáppus dőngeti,
legyalább is az oxidációs felfedezés
art kutatja.

Egy momentum nekem igen meg-
tetszett, hogy Svédországban a ta-
sósot előtt a királyi koronázott
bírók a nélkül, hogy feltevése-
re: a beküldés.

A mint Önök családjaikat
feltehetően kedves elméjüket
kerestek a stockholmi napok, a
melyek a kultur világ felte-
gését s Önök keresték a ma-
gyar névre, így nekünk is az
munka s közönjüket, hogy a
világba szélesre magyarok-
nak örömet nevezett.

Adja a jószágos Eg, hogy méltosá-
god szaktudományait gondozit-
sa az emberiség javára, a
magyarok diákosjára, a tudó-
mány

büszkösegre.

Méltóságod még hirtelőbb:

Vasilevics György
ig. tanító